

พรรณไม้งามรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 3 ประจำเดือน สิงหาคม 2561

จิกน้ำ

ชื่อวิทยาศาสตร์

Barringtonia acutangula (L.) Gaertn.

ชื่อวงศ์

LECYTHIDACEAE

ชื่อสามัญ

กระโดนทุ่ง, กระโดนน้ำ (หนองคาย), กระโดนสร้อย (พิษณุโลก),
จิก (กรุงเทพฯ), จิกนา (ภาคใต้), ตอง, ปุยสาย (ภาคเหนือ), ลำไฟ (อุตรดิตถ์)

ชื่ออื่น

Indian oak, Itchy tree.

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ต้น สูงได้ถึง 20 เมตร ใบรูปไข่กลับหรือแกมรูปขอบขนาน ยาว 5-26 เซนติเมตร ปลายแหลมหรือแหลมยาว โคนสอบเรียว แผ่นใบหนา ขอบจักฟันเลื่อย เส้นแขนงใบข้างละ 10-20 เส้น ก้านใบยาวได้ถึง 1.5 เซนติเมตร ช่อดอกแบบช่อกระจุกจะห้อยลง ยาวได้ถึง 70 เซนติเมตร ก้านดอกสั้น หรือยาวได้ถึง 1 เซนติเมตร ฐานดอกยาว 1-4 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงรูปรีกว้าง ยาว 3-5 มิลลิเมตร ดอกสีชมพูหรืออมแดง กลีบรูปกลมหรือรูปใบพาย ยาว 0.5-1 เซนติเมตร เกสรเพศผู้เรียง 3 วง วงนอกยาวได้ถึง 2.5 เซนติเมตร วงในยาว 3-6 มิลลิเมตร ก้านเกสรเพศเมีย ยาว 1-2 เซนติเมตร ผลรูปรีแคบ รูปไข่ หรือเกือบกลม ยาว 2-6 เซนติเมตร ส่วนมากมีสันหรือคريب 4-8 สัน มีเมล็ดเดี่ยว รูปไข่ ยาว 1-4 เซนติเมตร

การกระจายพันธุ์

พบที่อินเดีย อัฟกานิสถาน ปากีสถาน บังกลาเทศ พม่า ภูมิภาคมาเลเซีย นิวินี ออสเตรเลียตอนบน และหมู่เกาะแปซิฟิก ในไทยพบทุกภาค

สภาพนิเวศวิทยา

ขึ้นตามริมน้ำ ความสูงถึงประมาณ 400 เมตร

การใช้ประโยชน์

ดอกและยอดอ่อนใช้รับประทานเป็นผักสดหรือผักจิ้มกับแจ่ว ลาบ น้ำตก และขนมจีน ให้รสชาติดมันปนฝาด ช่วยเพิ่มความอร่อยได้ดีมาก เปลือกและต้นของจิกน้ำมีสรรพคุณใช้เบื่อปลา มักปลูกไว้เป็นไม้ประดับที่ริมน้ำริมตลิ่ง เนื่องจากมีช่อดอกที่สวยงามแปลกตา และมีความแข็งแรงทนน้ำท่วมขังได้เป็นอย่างดี นอกจากจะปลูกต้นจิกน้ำเพื่อความสวยงามไว้ริมตลิ่งแล้ว ต้นจิกน้ำก็ยังช่วยยึดหน้าดินริมตลิ่งได้อีกด้วย

